

شوین کهوتنی سوننهت و وازهینان له لاسایی کردنهووی بی به لگه:

وه رگیړانی: م. عبدالغفور عبدالله

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على من

لا نبي بعده

هر بو دهنوسریت له سهر ئه ووی که ماندوو
بووه و ئیجتهادی کردوو.

وه پیښه وای فهرموده ناس شیخ (محمد
ناصرالدين الألبانی) (په حمه تی خوی لی بیت)
له کتیبه نایاب و پر سووده کهیدا (صفة الصلاة
النبي ﷺ) ناونیشانیکی سهر به خوی هیناوه به
ناوی: (أقوال الأئمة في اتباع السنة وترك أقوالهم
المخالفة لها)

واته: (ووتهی پیښه وایان له شوین کهوتنی
سوننهت ووازهینان له ووتانهی ئه وان که
پیچه وانهی سوننهتن)، که تییدا ووتهی
پیښه وایانی هر چوار مه زه به بلاوه کانی
هیناوه که ئه وانیس (پیښه و ئه بو حنیفه و
پیښه و مالک و پیښه و شافعی و پیښه و
أحمدی کوری حنبه ل) (په حمه تی خویان
لی بیت). که ووتهی هه مووانیان ئاماره به وه
ده دن که واز له هه موو قسه و فه توایه کی
ئه وان بهیتریت که ئه گهر هاتوو پیچه وانهی
سوننه تی پیغه مبه ر ل بوو، یان فه توایه کیان
دابیت به لام فه تواکه یان هه له بوو وه نه یان

به داخه وه یه کیک له و گرفت و کیشانهی
که توشی کومه لگای ئیسلامی هاتوو به
شیوه یه کی گشتی، ئه وه یه که خه لکانیکی زور
کویرانه و بی هیچ بیر کردنه وه و به لگه یه ک
شوین پراو بوچوون و ووتهی هندی له زانایان
و پیښه وایانی ئه م ئوممه ته ده که ون، وه
گومانیشی تیدا نییه که هیچ زاناو پیښه وایه ک
پاریزراو نییه له تاوان و که وتنه ناو هه له وه،
جگه له پیغه مبه ر ل که پاریزراوو
(مه عصوم) ه به بی هیچ گومان و دوو دلپیه ک،
بویه هه موو زانایه ک ئه و ووتانهی که
پیکاویتی وهرده گیریت و ئه وانه شی که نهی
پیکاووه له گه ل سوننهت نایاته وه وهرناگیریت،
وه له هه مان کاتدا ئه و زانایه له گه ل ئه وه شدا
که له بابه تی کدا نهی پیکاووه به لام پاداشتیکی

مهبه ستیان ههیه، ئه ویش: واجبی و پیوستی دهست گرتن به فرموده و ازهینان و دور که وتنه وه له لاسایی کردنه وهی پراو بۆچونی پیشه وایان که پیچه وانهی سوننه ته، له وانه ش:

أ- ده فرمویت:

(إذا صح الحديث فهو مذهبي)^(١).

واته: (ئه گه فرمودهیه کی صحیح و راست هه بوو ئه وه مه زه بهی منه).

ب- وه ده فرمویت: (لا یحل لأحد أن یأخذ بقولنا ما لم یعلم من أين أخذناه)^(٢). واته: (دروست نییه بۆ هیچ که سیک که ووتیه ئیمه وهر بگریت، مادام نه زانیت ئیمه له کویمان وهر گرتوه).

وه له پریوایه تیکی تر دا ده لیت: (حرام علی من لم یعرف دلیلی أن یفتی بکلامی) واته: (حرامه له سه ره هه که سیک که نه زانیت به لگه م چیه و فه تو ا بدات به ووته که ی من).

وه له پریوایه تیکی تر دا ئه مه شی زیاده: (فإننا بشر، نقول القول اليوم ونرجع عنه غداً).

(١) ابن عابدين في (الحاشية) (١/ ٦٣)، وفي رسالته (رسم المفتي) (١/١) من مجموع رسائل ابن عابدين، والشیخ (صالح الفلاني) في (إبظاظ المم) (ص ٦٢) وغيرهم.
(٢) ابن عبدالبر في (الإتقاء في فضائل الأئمة الفقهاء) (ص ١٤٥) وابن القیم في (إعلام الموقعين) (٢/ ٣٠٩)، وابن عابدين في (حاشيته) علی (بحر الرائق) (٢/ ٢٩٣) وفي (رسم المفتي) (ص ٢٩ و ٣٢).....

پیکابوو، وه بی گومان هه موو زاناو موفتییه کی راسته قینه هه مان پراو بۆچونی ئه وانی هه یه ده باره ی ئه و پراو بۆچون و فه توایانه ی که هه یانه.

بویه منیش به پیوستم زانی که ئه و بابه ته وه ک خوی بخرمه پوو تا زیاتر بۆمان پرون بیته وه و تسی بگه یین که هه رفه توو ووتیه ک پیچه وانه ی قورئان و سوننه ت بوو، وه هیچ به لگه یه کیشی له سه ره نه بوو؛ ئه وه ده بیته وازی لی بهینین و شوین به لگه ی قورئان و فرموده بکه وین، جا ئه و فه توو ووتیه هی هه ر زانیه ک بیته له زانیانی ئوممه تی ئیسلامی، چونکه ازهینان له ووتیه ئه وان و شوین که وتنی قورئان و سوننه ت، جی به جی کردنی ووته و فرمانه کانی ئه وان، وه ک دواتر بۆمان پرون ده بیته وه به پشتیوانی خوای گه وره.

١- پیشه و (ئه بو حه نیفه) (ره حمه تی خوای لی بیته):

یه که میان پیشه و ئه بو حه نیفه (نعمانی کوری ثابت) ه (ره حمه تی خوای لی بیته)، که ها وه لان و قوتابیه کانی ووته و ده سه ته واژه ی زۆرو جورا و جوریان لی گپراوه ته و، که هه موویان یه ک شت ده گه یه نن و یه ک

أ- (إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ أِخْطِئُ وَأُصِيبُ، فَانظُرُوا فِي رَأْيِي، فِكَلْ مَا وَافَقَ الْكِتَابَ وَالسَّنَةَ فَخُذُوهُ، وَكُلْ مَا لَمْ يُوَافِقِ الْكِتَابَ وَالسَّنَةَ فَاتْرُكُوهُ)^(۴).

واته: (به راستی منمیش مرؤم و هه له ش ده که م و ده شپیکم، وه پرواننه ووته و پراکانم، هه رچییه کی کۆک و هاودهنگ بوو له گه ل قورئان و سوننه ت نهوا وه ری بگرن، وه هه رچییه کیشی کۆک و هاودهنگ نه بوو له گه ل قورئان و سوننه ت نهوا وازی لی بهینن).

ب- (لَيْسَ أَحَدٌ بَعْدَ النَّبِيِّ إِلَّا يَأْخُذُ مِنْ قَوْلِهِ وَيُتْرَكُ، إِلَّا النَّبِيُّ لَا)^(۵).

واته: (هیچ که سیک نییه له دوا پیغه مبهه ل ا نهوا نیلا (به دلنیا بییه وه) ووته و قسه کانی وهرده گیریت و وازیشیان لی دهینریت، ته نهوا ووته و فرموده کانی پیغه مبهه ل ا نه بیت).

ت- (قال ابن وهب: سمعت مالكا سئل عن تحليل أصابع الرجلين في الوضوء؟ فقال: ليس ذلك على الناس. قال: فتركته حتى خف)

(۴) ابن عبدالبر في (الجامع) (۳۲/۲)، وعنه ابن حزم في (أصول الأحكام) (۱/۴۹/۶)، وكذا الفلاني (ص ۷۲).
(۵) نسبة هذا الى مالك هو المشهور عند المتأخرين، و صححه عنه ابن عبدالمهدي في (إرشاد السالك) (۱/۲۲۷)، وقد رواه ابن عبدالبر في (الجامع) (۹۱/۲)، وابن الحزم في (أصول الأحكام) (۱۷۹ و ۱۴۵/۶)، من قول الحكم بن عتيبة ومجاهد.....

واته: (نیمه مرؤقین، نه مرؤ قسه یه که ده که یه و به یانی لی په شیمان ده بیینه وه).

وه له یه کیکی ترده ده لیت: (ويحك يا يعقوب! هو أبو يوسف) لا تكتب كل ما تسمع مني، فإني قد أرى الرأي اليوم وأتركه غداً، وأرى الرأي غداً وأتركه بعد غد).

واته: (نه ی یه عقوب (واته: نه بو یوسف) هه موو شتیک مهنوسه که له منی ده بیستی، چونکه له وانیه من نه مرؤ ووته یه که به باش بزانه و به یانی وازی لی بهینن، وه به یانیش ووته یه که به باش بزانه دوو به یانی وازی لی بهینن).

ت- (إذا قلتُ قولاً يخالف كتاب الله تعالى و خبر الرسول لا، فاتركوا قولی)^(۶)

واته: (نه گه ر قسه یه که کرد پیچه وانیه یه کتابه که یه خوی په روه ردگارو فرموده کانی پیغه مبهه ل ا بوو، نهوا واز له ووته که یه من بهینن).

۲- پیشهوا (مالك) (په حمه تی خوی لی بیت):

وه هه روه ها پیشهوا مالیکی کوری نه نهس (په حمه تی خوی لی بیت) ده لیت:

(۳) الفلاني في (الإيقاظ) (ص ۵۰).

په نجهی بچوکی ده خسته نیوان په نجهی پییه کانی). ئه ویش ووتی: ئه مه فرموده یه کی چاک و حه سهنه، وه ئیستا نه بیټ ئه مه فرموده یه مه نه بیستووه. له دواى ئه مه گویم لیّ ده بوو که پرسیاړی لیّ ده کرا، فرمانی ده کرد به په نجه خسته نیوان په نجهی پییه کانه وه).

۳- پییشه وا (شافعی) (په حمه تی خواى لیّ بیټ):

وه پییشه وا شافعی (په حمه تی خواى لیّ بیټ)؛ قسه ی زورترو جوانتری لیّ ده گږینه وه، وه شوین که وتوانیشی زورترو کرده وه به ووته کانی ده که ن و به خته وه رترن، له وانه ش:

أ- (ما من أحد إلا وتذهب عليه سنة لرسول الله أ وتعزب عنه، فمهما قلت من قول، أو أصلت من أصل فيه عن رسول الله أ خلاف ما قلت؛ فالقول ما قال رسول الله أ، وهو قولی) (۷).

واته: (هیچ که سیك نییه ئیلا هندی له فرموده کانی پیغه مبه ری ا به سه ردا ده پروات و لییان بیّ ناگا ده بیټ، جا من هه ر ووته و قسه یه کم کرد بیټ، یان بنچینه یه کم

الناس، فقلت له: عندنا في ذلك سنة، فقال: وما هي؟ قلت: حدثنا الليث بن سعد وابن لهيعة و عمرو بن الحارث عن يزيد بن عمرو المعافري عن أبي عبد الرحمن الحبلي عن المستورد بن شداد القرشي قال: (رأيت رسول الله أ يدلک بخصره ما بين أصابع رجله). فقال: إن هذا الحديث حسن، وما سمعت به قط إلا الساعة. ثم سمعته بعد ذلك يُسأل، فيأمر بتخليل الأصابع) (۱).

واته: (ابن وهب) بؤمان ده گږپټه وه وه ده لټت: گویم له ئیمامی مالیک بوو که پرسیاړی لیّ کرا ده رباره ی په نجه خسته ناو په نجهی هه ردوو پییه کان له کاتی ده ست نوپژدا؟ ئه ویش ووتی: ئه وه پیویست نییه له سه ر خه لک، وه ده لټت: منیش وازم لیّ هیئا هه تا خه لکه که کم بوونه وه، ئینجا ووتم: ده رباره ی ئه مه فرموده مان هه یه و سوننه ته، ئه ویش ووتی: فرموده که کامه یه؟ ووتم: له یثی کوړی سه عدو ابن لهیعه و عه مرى کوړی حارث له یه زیدی کوړی عه مرى المعافری له ئه بو عبد الرحمن الحبلی له المستورد کوړی شداد ووتی: پیغه مبه ری خوام ا بینى

(۷) رواه الحاكم بسنده المتصل إلى الشافعي رحمه الله؛ كما في (تاريخ دمشق) (لابن عساكر) (۳/۱/۱۵)، و(إعلام الموقعين) (۳/۲ و ۳۶۴)، و(الإيقاظ) (ص ۱۰۰).

(۶) مقدمة (الجرح والتعديل) لابن أبي حاتم (ص ۳۱-۳۲)، ورواها تامة البيهقي في (السنن) (۸۱/۱).

بوو؛ ئەوا به سوننه تی پیغه مبهری خوا لا
 قسه بکهن، وه واز له ووتە ی من بهینن)، وه
 له ریوایه تیکی تردا: (شویئنی بکهون، وه لیئ
 لامه دن بۆ ووتە ی هیچ که سیک).

ث- (إذا صح الحديث فهو مذهبي)^(۱۰).

واته: (ئەگەر فه رموده یه کی سه حیح و راست
 هه بوو، ئەوه مه زه بی منه).

ج- (أنتم^(۱۱) أعلم بالحديث والرجال مني، فإذا
 كان الحديث الصحيح؛ فأعلموني به أي شيء
 يكون: كوفياً أو بصرياً أو شامياً؛ حتى أذهب
 إليه إذا كان صحيحاً).

واته: (ئێوه -مه به سستی پێشه وا (ئەحمه دی
 کورپی هه نه به) (ره حمه تی خوای لی بیت)-
 شاره زاترن له من به زانستی فه رموده و
 پیاوان، جا ئەگەر فه رموده یه کی سه حیح و
 راست هه بوو؛ ئەوا ناگادارم بکه نه وه لیئ جا

له سه ر داپشتبیت، وه له پیغه مبهری خواوه
 لا پیچه وانە ی ووتە که ی من هه بوو، ئەوه
 قسه و ووتە ئەوه یه که پیغه مبهری خوا لا
 فه رموویه تی، وه هه ر ئه ویش ووتە ی منه).

ب- (أجمع المسلمون على أن من استبان له سنة
 عن رسول الله ﷺ؛ لم يحل له أن يدعها لقول
 أحد)^(۸).

واته: (موسلمانان کۆران له سه ر ئەوه ی که
 هه ر موسلمانیک سوننه تیک له سوننه ته کانی
 پیغه مبهری خوای لا بۆ پوون بۆوه و ناشکرا
 بوو، ئەوا بۆی هه لال و دروست نییه که وازی
 لی بهینیت بۆ قسه ی هیچ که سیک).

ت- (إذا وجدتم في كتابي خلاف سنة رسول
 الله ﷺ؛ فقولوا بسنة رسول الله ﷺ، ودعوا
 ما قلت)، وفي رواية: (فاتبعوها، ولا تلتفتوا إلى
 قول أحد)^(۹).

واته: (ئەگەر له کتیبی مندا شتیکتان بین
 پیچه وانە ی سوننه تی پیغه مبهری خوا لا

(۱۰) النووي في المصدر السابق، والشعراني (۱۰۷/۱)،
 وعزاه للحاكم والبيهقي، والفلاحي (ص ۱۰۷)، وقال
 الشعراني: (قال ابن حزم: أي: صح عنده أو عند غيره من
 الأئمة).

(۱۱) الخطاب للإمام أحمد بن حنبل رحمه الله، رواه ابن أبي
 حاتم في (آداب الشافعي) (ص ۹۴-۸۵) وأبو نعیم في
 (الحلیة) (۱۰۶/۹)، والخطیب في (لاحتجاج بالشافعي)
 (۱/۸)، وعنه ابن عساکر (۱/۹/۱۵)، وابن عبدالبر في
 (الإنتقاء) (ص ۷۵)، وابن الجوزي في (مناقب الإمام
 أحمد) (ص ۴۹۹)..... الخ.

(۸) ابن القيم (۳۶۱/۲)، والفلاحي (۶۸).

(۹) المهروي في (ذم الكلام) (۱/۴۷/۳)، والخطیب في
 (الإحتجاج بالشافعي) (۲/۸)، وابن عساکر (۱/۹/۱۵)،
 والنووي في (المجموع) (۶۳/۱)، وابن القسیم (۳۶۱/۲)،
 والفلاحي (ص ۱۰۰)، والروایة الأخری لأبي نعیم في (الحلیة)
 (۱۰۷/۹)، وابن حبان في (صحيحه) (۲۸۴/۳ الإحسان)
 بسنده الصحيح عنه نحوه).

ئەوا بزنانن كە ئەو كاتە عەقل و ھۆشم لا
نەماوہو پۆیشتووہ).

د- (كل ما قلت؛ فكان عن النبي ا خلاف
قولي مما يصح؛ فحديث النبي أولى، فلا
تقلدني)^(۱۴).

واتە: (ھەرچىيەكم ووتىيت؛ وہ لە
پىڭھەمبەرەوہ ا ھەرموودەى صحیح و
پاست ھەبوو وہ پىچەوانەى ووتەكەى من بوو،
ئەوا ھەرموودەى پىڭھەمبەر ا لە پىشتەرە،
وہ لاساى من مەكەنەوہ).

ذ- (كل حديث عن النبي ا فهو قولي، وإن
لم تسمعه مني)^(۱۵).

واتە: (ھەموو ھەرموودەيەك كە لە پىڭھەمبەرەوہ
ا ھاتىيت ئەوہ ووتەى منە، وہ ئەگەر لە
منىشتان نە بىستىيت)^(۱۶).

۱. پىشەوا (أحمدى كورى ھەنبەل)
(پەحمەتى خۆاى لى بىت):

لە كوفە بىت يان لە بەصرە يان لە شام؛ تا
بچم بۆ لای و لىى وەربگرم ئەگەر ھاتوو
صەحیح بوو).

ح- (كل مسألة صح فيها الخبر عن رسول الله
ا عند أهل النقل بخلاف ما قلت، فأنا راجع
عنها في حياتي وبعد موتي)^(۱۲).

واتە: (ھەر مەسەلەو بابەتیک كە ھەرموودەى
پاست و صەحیح پىڭھەمبەرى ا لەسەر بوو
لاى ئەھلى ھەدیت و ھەرموودەناسانەوہو
پىچەوانە بوو لەگەل ئەوہى كە من ووتومە،
ئەوا من دەگەرپیمەوہو پەشىمانم لىى لە ژيانم
و دواى مردنىشم).

خ- (إذا رأيتموني أقول قولاً، وقد صح عن
النبي ا خلافه، فاعلموا أن عقلي قد
ذهب)^(۱۳).

واتە: (ئەگەر منتان بىنى قسەيەكم كرد، وہ
لە پىڭھەمبەرى خاواہ ا ھەرموودەى پاست
و صەحیح ھەبوو بە پىچەوانەى ووتەكەى من،

(۱۴) ابن أبي حاتم (ص ۹۳) وابو نعيم وابن عساکر
(۱۵ / ۹ / ۲) بسند صحيح.

(۱۵) ابن أبي حاتم (۹۳ - ۹۴).

(۱۶) وہ پىشەوا شافعی (پەحمەتى خۆاى لى بىت) لە
ووتەيەكى تریدا دەلایت: (ھەر بابەتیک كە قسەم تیدا
كرد بىت و پىچەوانەى سوننەت بىت؛ ئەوا من لىى
پەشىمانم لە ژيانم و لە دواى مردنم).

(۱۲) أبونعيم في (الخليّة) ۱۰۷/۹، والھروي (۱/۴۷)،
وابن القيم في (علام الموقعين) (۳۶۳/۲)، والفلاڤي
(ص ۱۰۴).

(۱۳) رواه ابن أبي حاتم في (دباب الشافعي) (ص ۹۳)،
وأبو القاسم السمرقندي في (الأمالي) كما في (المنتقى) لأبي
حفص المؤدب (۲۳۴/۱)، وأبو نعيم في (الخليّة)
(۱۰۶/۹)، وابن عساکر (۱/۱۰/۱۵) بسند صحيح.

وه جاریکیان ووتی: (شوین کهوتن ئه وهیه که پیاو شوین ئه وه بکه ویت که له پیغه مبه ر ل و هاوه لانیه وه ۰% هاتوه، پاشان له دوی شوین کهوتن مرؤف ئازاده له وه رگرتن یان وه رنه گرتن له کهسانی تر).

ب- (رأی الأوزاعي، ورأی مالک، ورأی أبي حنیفة کله رأی، وهو عندي سواء، وإنما الحجة في الآثار)^(۱۹).

واته: (رأی ئه وزاعی و رأی مالک و رأی ئه بو حنیفه هه موویان راو بوچونن، وه هه موویان لای من وه ک یه کن و یه کسانن، وه به راستی ئه وه ی بکریت به به لگه ته نها فه رموده یه).

ت- (من ردّ حدیث رسول الله ل؛ فهو علی شفا هلکة)^(۲۰).

واته: (هه ر که سیک فه رموده ی پیغه مبه ری خوا ل ا رت بکاته وه؛ ئه وه به راستی له ناوچونی زور نزیکه).

ئه وه یه ووتی پیشه وایان ۰% له فه رمان کردنیان به ده ست گرتن به فه رموده وه، وه نه هی کردنیان له لاسایی کردنه وه یان به بی چاو پووشنی و سهیر

وه به لام پیشه و احمد (ره حمه تی خوی لی بیّت)؛ له هه موو پیشه واکانی تر زیاتر سوننه تی کو کردو ته وه و دهستی پیوه گرتوه، وه وتویه تی:

أ- (لا تقلدني، ولا تقلد مالکاً ولا الشافعي ولا الأوزاعي ولا الثوري، وخذ من حيث أخذوا)^(۱۷).

واته: (لاسای من مه که نه وه، وه لاسای هیچ کام له مالک و شافعی و ئه وزاعی و ثوری مه که نه وه، وه له و شوینانه وه وه ریگرن که ئه وان لیانه وه وه رگرتوه).

وفي رواية: (لا تقلد دينك أحداً من هؤلاء، ما جاء عن النبي ل وأصحابه فخذ به، ثم التابعين بعد الرجل فيه مخير)، وه له رپوايه تيکی تردا: (له دينه که تدا لاسایی هیچ یه کیک له مانه مه که وه، هه ر شتی که له پیغه مبه ری خوا ل و هاوه لانی ۰% هاتبوو، ئه و وه ری بگره، پاشان له تابعیه کان، دوی ئه وه پیاو ئازاده له وه رگرتن و وه رنه گرتنی ووتی کهسانی تر).

وقال مرة: (الإتباع أن يتبع الرجل ما جاء عن النبي ل وعن أصحابه، ثم هو من بعد التابعين مخير)^(۱۸).

(۱۸) أبو داود في (مسائل الإمام أحمد) (ص ۲۷۶ و ۲۷۷).

(۱۹) ابن عبد البر في (الجامع) (۲ / ۱۴۹).

(۲۰) ابن الجوزي (ص ۱۸۲).

(۱۷) الفلاني (۱۱۳)، وابن القيم في (الإعلام) (۲ / ۳۰۲).

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [النساء: ۶۵].

واته: سویند به پوره دگاری توئی محمد ا که سیان باوره بیان ته او نییه تا تو نه که ن به دادور له و کیشانهی که روودهدات له نیوانیاند، پاشانیش ههست به هیچ ناخوشیه که نه که ن له نه فسیاندا له و بریاره ی که تو داوته له نیوانیاند، وه ته سلیم بوونیکی ته او ته سلیمی بن.

وه ههروه ها ده فهرمویت:

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [النور: ۶۳].

واته: با ئه و که سانهی که سه ریچی فه رمانی پیغه مبهری خوا ا ده که ن ئاگادار بن، چونکه خوی گه وره له سزای ئه وه دا توشی کوفر وشیرک و بیدعه و گومراییان ده کات، یا خود توشی سزایه کی به ئیش و ئازار و بیان ده کات له دونیادا به کوشتن و به ند کردن.

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد

وعلی آله وصحبه أجمعین

نه کردنی به لگه کانیا، وه ئه وه له کاتیکدا که ئه م ووتانه ئه وه نده روون و ئاشکران به شیوهیه که هیچ مشت و مرو دمه ته قی و لیکدانه وه به کی پوچهل و نادرست هه لئاگرن، وه به پیئی ئه م ووتانه ش؛ ئه گه ر هه ر که سیک دهست بگریت به هه موو ئه و فه رمووده راست و دروستانهی که له سوننه تدا جیگیرو سه لمینراون، ئه گه ر پیچه وانه ش بن له گه ل هندی له ووته کانی ئه م پییشه واهه پریزو پایه به رزانه، ئه وه پیچه وانه ی راو بوچونی مه زه بی ئه وان نابیت، وه ده رچونیش نییه له ریگه و پریازی ئه وان، به لکو ئه و که سه شوین هه موویان که وتووه، وه دهستی گرتووه به پته ی به هیزو پته وی ئیسلامه تیه وه که هیچ کات پچرانی بو نییه، به لام ئه و که سه به و شیوهیه نییه که واز له سوننه تیکی جیگیرو سه لمینراو ده هینیت ته نها له بهر ئه وه ی پیچه وانه ی ووته ی ئه وان، به لکو ئه و که سه به هوئی ئه وه وه سه ریچی ئه وان ی کردووه، وه پیچه وانه ی ووته به نرخه کانی ئه وان ی کردووه که پیشتر هینرانه وه و باس کران، وه خوی گه وره ش ده فهرمویت: